

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ความโกรธเป็นหนามที่ใหญ่มาก มากมายได้รับความทุกข์จากความโกรธนี้ และดังนั้นลูกจะต้องจัดหนามนั้นออกไปและกลับมาเป็นดอกไม้ที่แท้จริง

คำถาม: พอให้ความมั่นใจใหม่ (reassurance) โดแก่ลูก ๆ ผู้ที่กำลังกลายเป็นดอกไม้จากหนาม?

คำตอบ: ลูก ๆ อุปสรรคต่าง ๆ ที่มาายเป็นต้นเหตุแม้กระทั่งเวลานี้ขณะที่ลูกกำลังกลายเป็นดอกไม้จากหนามจะมาถึงวันสิ้นสุดและลูกทั้งหมดจะไปสู่สวรรค์ หนามของยุคเหล็กเหล่านั้นจะสิ้นสุด พอได้นำลูกมาไว้ในกระถางของยุคบรรจบพบกันถึงแม้ว่ามาจะทำให้ลูกเหี่ยวเฉา เมล็ดของความรู้อยู่ไม่สูญสลาย เมล็ดนี้ไม่สามารถถูกทำลายได้เลย

เพลง: ท่านไม่แยกจากเราและจะไม่มีวันความทุกข์ใด....

โอม ซานติ ชีพบาบาอธิบายความลับที่ลึกซึ้งของความรู้ให้กับลูก ๆ ทางจิตที่แสนหวานที่สุดผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน และเวลานี้พบพานอีกครั้ง ผ่านร่างของบราห์มา ก่อนอื่นลูก ๆ ได้ยินเพลง: บาบา เราจะส่งเวรตนเองให้กับท่าน ไม่ว่าเราต้องอดทนต่อการถูกทำร้ายมากมายเพียงไรก็ตาม ทำไมไม่การทำร้าย? เพราะว่ามันไม่ใช่ได้รับยาพิษ(กิเลส) ลูก ๆ รู้ว่าก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้ถึงดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ลูกไม่รู้จักตนเองและพ่อ ดังนั้นราวกับว่าลูกมีสติปัญญาของสัตว์ ในทางโลก ลูกรู้จักตนเองและพ่อของลูก มนุษย์ในเวลานี้ไม่รู้จักตนเองและพ่อจากเหนือโลกเลย พวกเขาพูดว่าพระเจ้าไม่มีชื่อ รูป และดินแดนหรือเวลาดังนั้นสำหรับดวงวิญญาณก็ไม่มีสิ่งเหล่านี้ด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้จักดวงวิญญาณเลย พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานั้นลูก ๆ พวกเขาเพียงแต่พูดว่ามีดวงวิญญาณ (soul) และผู้เป็นชีวิต (the being) และพูดว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลายและผู้เป็นชีวิตสูญสลายได้ ดวงวิญญาณคืออะไร? สีและรูปของดวงวิญญาณคืออะไร? พวกเขาไม่รู้ชื่อของดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ แต่ไม่มีใครสามารถอธิบายว่าดวงวิญญาณเหมือนอะไร ดวงวิญญาณทำอะไร ดวงวิญญาณเล่นบทบาทประเภทใดหรือนานเพียงไรที่ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของเขา ไม่มีใครสามารถให้คำอธิบายของดวงวิญญาณได้ เวลานั้นลูก ๆ รู้ว่าดวงวิญญาณนั้นคือดวงดาวที่เล็กมาก บทบาทที่มันสูญสลายของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณของสังคราจารย์ก็กำลังเล่นบทบาทของเขาเองอยู่ ไม่มีใครแม้จะรู้ว่าดวงวิญญาณกลับมาสาโทประธานและแล้วผ่านสภาพสาโท ราโจ และทาโมอย่างไร พวกเขาเพียงพูดว่าดวงดาวที่นำอัสตรียเปลี่ยนแปลงที่กลางหน้าผาก พวกเขาไม่รู้สิ่งอื่นใด การไม่รู้จักดวงวิญญาณหมายถึงการไม่รู้จักพระเจ้า ในเวลานี้ นี่คือป่าของหนามที่ทุกคนคือหนาม พวกเขาไม่รู้จักผู้สร้าง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหรือตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูก ๆ รู้จักดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด แต่นั่นก็ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ ลูก ๆ มากมายไม่รู้สิ่งนี้อย่างถูกต้อง เพราะด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจึงไม่สามารถเข้าถึงอย่างเต็มสมบูรณ์ จึงต่างลำดับกันไป ลูกบางคนถามว่า: บาบา เหตุใดจึงเป็นเช่นนี้? บาบาพูดว่า: ลูก ๆ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้น จำเป็นต้องมีทุกประเภทอย่างแน่นนอนสำหรับอาณาจักร ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินจะได้รับสถานภาพต่ำที่สุด ถ้าลูกเองรู้อะไรสักอย่าง ลูกควรจะอธิบายให้กับผู้อื่นเช่นกัน ลูกพูดว่าลูกจะเริ่มอธิบายเมื่อลูกก้าวหน้ามากขึ้น อย่างไรก็ตามจะต้องมีดวงวิญญาณเช่นนั้นเพราะเพียงเมื่อมันที่จะสามารถมีผู้ได้รับสถานภาพต่ำ มีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างราชาและปวงประชา! ที่นี้ ทั้งราชาและปวงประชามีประสบการณ์ของความทุกข์ ในยุคทองไม่ทั้งราชาและปวงประชามีประสบการณ์ของความทุกข์ แต่มีความแตกต่างกันในสถานภาพของพวกเขา เพราะด้วยการไม่เข้าถึงอย่างเต็มสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถอธิบายให้กับใครได้ และแล้วหนามอย่างใดอย่างหนึ่งจะเฝ้าแต่ทิ่มแทงลูก บางครั้งเป็นหนามของความละโมภและบางครั้งเป็นหนามของความผูกพันยึดมั่น วิญญาณปีศาจร้ายจะเฝ้าแต่แทรกแซง สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นนอน ลูกคือประชาธิปไตยบราห์มากรรมและกุมารี ใครคือพ่อของประชาธิปไตย? ชีพบาบา อย่างไรก็ตาม ชีวาไม่ได้มีพ่อ บราห์มา วิษณุ และชางก้า นี่ก็เป็นสิ่งสร้างของชีวาด้วยเช่นกัน ดังนั้นทุกคนคือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือผู้เดียว ลูกไม่สามารถได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสจากบราห์มา วิษณุหรือชางก้า หรือจากลักษมีและนารายณ์หรือจากมนุษย์ใด ๆ มนุษย์ไม่รู้ทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอย่างถูกต้อง แม้แต่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสามารถทำให้ลูกมีการตระหนักรู้ของดวงวิญญาณ การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสได้รับผ่านความรู้ เพียงพ่อที่ให้ความรู้ ลูกบางคนทำงานรับใช้ทางร่างมากสำหรับบัยกะ ลูกได้รับคะแนนผ่านวิชานั้นด้วย เวลานั้นพ่อบอกลูก ๆ ถึงเรื่องของความเป็นอมตะและเรื่องของดวงตาที่สาม ในความเป็นจริง เหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล่า นี่คือการรู้ทางจิต รู้จักพ่อและตนเอง! พวกเขาพูดว่าเช่นที่ฟองปรากฏออกมาจากน้ำและแล้วหลอมรวมเข้ากับน้ำ เช่นเดียวกัน เราถูกสร้างจากธาตุบราห์ม เรานั้นเล่นบทบาทของเราและแล้วกลับมหลอมรวมกับธาตุบราห์ม หรือกลายเป็นธาตุบราห์มและไม่มีความรู้อื่นของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง เพียงพ่อมาและอธิบายความรู้ ชื่อของท่านคือชีวา บ้างแม้เรียกท่านว่ารูตรา และบ้างเรียกท่านว่าผู้ไถ่บาป พวกเขาได้ให้ชื่อท่านมากมายและเพิ่มเครื่องประกอบของการกราบไหว้บูชา พวกเขาได้ให้ชื่อท่านมากมายเท่ากับการกระทำที่ท่านได้ทำและพวกเขาได้สร้างวัดมากมายให้กับท่าน พ่อพูดว่า: เวลานั้นเป็นโลกของหนาม มหาสมุทรแห่งยาพิษ ทุกคนได้ถูกกำหนดให้เขียนว่าพระ

เจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อมาและทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ และดังนั้นทั้งโลกกลับมาเป็นสวรรค์ สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของผู้ใด คัมภีร์ทั้งหมดเป็นของบัคตี แต่ละคนมีความรู้ของงานของเขา ช่างไม้มีความรู้ของงานไม้และแพทย์มีความรู้เกี่ยวกับวิชาแพทย์และยา นี่คือการรู้ทางจิตซึ่งเพียงดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นมาให้ความรู้นี้ มนุษย์ไม่ได้รู้จักว่าผู้เดียวที่เรียกว่าพระเจ้าเป็นใคร ในกิตะพวกเขาได้กล่าวถึงชื่อของศรีกฤษณะ นี่เป็นสิ่งหลัก พวกเขาได้ทำให้พ่อแม่(กิตะ)ผิดไปจากความจริง และดังนั้นคัมภีร์อื่นๆจึงไม่จริงแท้ เช่นที่พวกเขามีเมืองหินเทียม(ปลอม) เช่นกันที่นั่นเหล่านี้เป็นเช่นหินปลอม ผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งอาศัยอยู่ในยุคทอง ดินแดนของความสูงส่ง นี่เป็นนรก พวกเขาร้องเรียก "โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!" และดังนั้นอย่างแน่อนที่พวกเขาไม่บริสุทธิ์ ทั้งสวรรค์และนรกอยู่ในบาร์ต เมื่อบางคนตายกล่าวกันว่าเขาได้ไปสวรรค์ ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาวุฒทองคือสวรรค์ พระเจ้าก่อตั้งสวรรค์ไม่ใช่นรก ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อใดที่อาณาจักรราวันเริ่มขึ้น ถึงแม้ว่าพวกเขาศึกษาคัมภีร์มากมายและประพจน์พรหมจรรย์ พวกเขายังคงเกิดผ่านกิเลส นักบวชและสันยาสีก็ทำความเพียรพยายามทางจิตด้วยเช่นกัน พวกเขาร้องขอการหลุดพ้นจากพ่อเพราะว่าพวกเขาไม่ต้องการอยู่ในโลกที่สกปรก พ่อพูดว่า: สิ่งแรกคือรู้จักดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณผ่านวงจรการเกิดและการตายอย่างไร อัลลอยปะปนกับทองแต่อย่างไร และดวงวิญญาณเล่นบทบาท 84 ชาติเกิดของเขาอย่างไร ลูกมีบทบาทจำนวนมากที่สุด ผู้ที่เคยเป็นเทพใช้ 84 ชาติเกิดสมบูรณ์ ลักษณะและนารายณ์ไปที่ไหนหลังจากปกครองอาณาจักร? ดวงวิญญาณเหล่านั้นต้องได้ใช้ชาติเกิดอย่างแน่อน พวกเขายู่ที่ไหนในเวลานี้? ไม่มีใครรู้อะไร บางคนเชื่อว่าในเวลานี้พระคริสต์อาจจะอยู่ในบทบาทขอทานของเขา ลูกรู้อย่างดีมากว่าลักษณะและนารายณ์ ผู้เคยเป็นนายของสวรรค์ ต้องใช้ชาติเกิดใหม่และจบสิ้น 84 ชาติสมบูรณ์ของเขา ไม่ใช่ทุกดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด สติปัญญาของลูกควรเข้าถึงความรู้ด้วยเช่นกัน ปราศจากการอยู่ในโยคะลูกไม่สามารถเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ได้ เพียงโดยการมีโยคะที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาเป็นดอกไม้ที่สาโทประธาน ขณะที่ลูกอยู่ที่นั่น ต้องมีร่องรอยของหนามอย่างแน่อน เมื่อลูกกลายเป็นดอกไม้ ลูกจะไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ ยุคทองเรียกว่าสวนดอกไม้ เวลานั้นลูกอยู่ในป่าของหนาม นั่นคือ ในอาณาจักรของราวัน ทุกคนที่นั่นเป็นหนาม ผู้ที่ทำให้หนามมากมายกลายเป็นดอกไม้เรียกว่าเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมอย่างแท้จริง มีดอกไม้สีขาวประเภทหนึ่งมีชื่อว่าราชาของดอกไม้ แม้เมื่อดอกไม้ที่ถูกวางบนโต๊ะก็เฝ้าแต่บานและมีกลิ่นหอมเพิ่มขึ้น ไม่มีใครเป็นดอกไม้เช่นนั้น เมื่อมีราชาดอกไม้ ก็มีราชินีดอกไม้(รัท กิราณี – ราชินีของกลางคืน)เช่นกัน ดอกกุหลาบ ดอกมะลิ ฯลฯ เป็นดอกไม้ที่ดีมาก พวกเขามีงานแสดงดอกไม้ที่ทุกคนนำดอกไม้ที่ดีมากมา ผู้ที่นำดอกไม้ที่ดีมากมาจะได้รับรางวัล ลูกกำลังสร้างสวนดอกไม้อยู่เช่นเดียวกัน ผู้คนถวายดอกไม้แก่ชีวา และเหล่านั้นรวมถึง รัตตัน โจต(ดอกไม้มีกลิ่นหอมมาก) และแม้แต่ดอกอ้อ บาบาก็อธิบายว่าท่านเล่นบทบาทของการทำให้ลูกๆเป็นดอกไม้ พ่อรู้ว่าใครเป็นกุหลาบ ใครเป็นมะลิ ใครเป็นรัตตันโจต และใครคือดอกอ้อ ที่เลวร้ายที่สุดคือดอกอ้อ พวกเขาคิดว่าตนเป็นหนาม บ้างเป็นหนามที่แหลมคมมาก ความโกรธเป็นหนามด้วยซึ่งเป็นสาเหตุของความทุกข์สำหรับผู้คนมากมาย ลูกๆเวลานี้ก้าวห่างจากโลกของหนาม ลูกอยู่ที่ยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ เช่นที่คนทำสวนเอาหนามจากก้านดอกไม้และใส่แยกกระถางไว้ ดังนั้นเช่นกัน พ่อก็ได้แยกลูกออกมา ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกเฝ้าแต่ได้รับการซ่อมแซม แทนที่จะเป็นเช่นนั้นมายาทำให้ลูกเป็นหนาม อย่างไรก็ตามเมื่อลูกเป็นของพ่อ อุปสรรคของมายาเหล่านี้จะจบสิ้นในวันหนึ่ง และแล้วดอกไม้ที่ถูกปลูกไว้ในกระถางนี้ทั้งหมดไปสวรรค์ หนามของยุคเหล็กทั้งหมดจะถูกเผาไป มีลูก ดอกไม้จำนวนน้อยนิด! ลูกได้ถูกจัดวางไว้ในกระถางของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ได้มีการเพาะเมล็ดแล้ว เมื่อพายุของมายามา พายุนี้ทำให้ลูกเหี่ยวเฉา ถึงกระนั้นก็ตามเมื่อเมล็ดของความรู้ที่ไม่สูญสลายได้ถูกเพาะไว้แล้ว เมล็ดนั้นจะไม่ถูกทำลายเลย พ่อที่นั่งนี้และพูดกับลูกๆ: ลูกๆ ต้องไม่ฉลาดกลัวอย่างมาก บาบอบอกลูกให้เขียนว่า: เรามาทุกๆ 5000 ปีในยุคแห่งการบรรจบพบกันเพื่อแสดงการออกธำเนาะและนิทรรศการนี้แก่ท่าน เขียนด้วยว่าสงครามนี้เกิดขึ้นทุกๆ 5000 ปีเพื่อที่จะทำให้โลกเก่ากลับมาใหม่และเปลี่ยนชาวนรกไปเป็นชาวสวรรค์ บาบาก็ให้การช้มากมายแก่ลูก ท่านแสดงวิธีที่ง่ายตายมากแก่ลูก จดจำพ่อและประกาศสิทธิ์ในอำนาจการปกครองสวรรค์ มนุษย์เฝ้าแต่ลงไปยังมโนในน้ำ แล้วพวกเขาคิดว่าทำสิ่งนั้นในมหาสมุทร แม่น้ำออกมาจากมหาสมุทร มหาสมุทรคือพ่อของแม่น้ำ ผู้คนควรไปและอาบที่นั่น อย่างไรก็ตามนั้นเป็นน้ำเค็ม เหตุนี้เองผู้คนไปอาบในน้ำจืดที่แม่น้ำ เวลานั้นลูกๆเป็นลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อ ลูกเป็นลูกๆของท่าน เป็นสิ่งที่เข้าใจว่าผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างมากพวกเขานั้นเป็นดอกไม้ที่ดีมาก ดอกไม้ที่ดีจะได้รับเชิญเข้าไปที่นิทรรศการ เพราะเป็นที่เข้าใจว่าผู้นั้นผู้นั้นฉลาดกว่าพวกเขา อย่างไรก็ตามต้องให้ความนับถือแก่ผู้ที่ฉลาด บาบออธิบายเสมอว่า: อย่าได้โกรธ อธิบายด้วยความรัก เมื่อบางคนโกรธ บาบาก็เข้าใจว่าเขามีวิญญาณปีศาจที่มีพลังในตัวเขา บ้างไม่ตั้งใจที่จะโกรธพ่อแม่ของเขาและดังนั้นพวกเขากลับมาตกต่ำมากขึ้น จ้าวแห่งคนจนจะเคยโกรธคนจนหรือไม่? บาบอ จ้าวแห่งคนจนได้มาทำให้คนจนมั่งคั่ง ผู้ที่เป็นอภิมหาเศรษฐีที่นี้จะกลายเป็นสาวใช้และคนรับใช้ในชาติเกิดถัดไปของเขา ผู้ที่ยากจนที่ศึกษาอย่างดีจะไปและกลายเป็นราชาและ

ราชินี ลูกๆบางคนผู้ที่มาที่ศูนย์ไม่แม้กระทั่งให้สิ่งใดสำหรับงานรับใช้พระเจ้า พวกเขาไม่รู้ว่าโดยการเพาะเมล็ดเล็กน้อย อนาคตของพวกเขาสามารถกลับมาสูงส่งมากได้ มีตัวอย่างของสดามาด้วยเช่นกัน เขาได้ให้ทานในนามของพระเจ้าและเชื่อว่าเขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไปของเขา บาบาเขียนว่า: ลูกๆ ลูกๆจะได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทนสำหรับอิฐหนึ่งก้อนของลูกๆ ลูกๆให้เปลือกหอยที่นั่นที่จะกลายเป็นเพชรที่นั่น เหตุนี้เองมีการยกย่องของ “ข้าวหนึ่งกำมือ” เมื่อผู้คนไปวัดซิกข์ พวกเขาใส่บางสิ่งทีมนั้นอย่างแน่นนอน อย่างไรก็ตาม ที่นี้พ่อตัวท่านเองคือผู้ประทาน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลับมาไม่พลาดกลัวอย่างมากและทำงานรับใช้ของการเปลี่ยนนามเป็นดอกไม้ ฝ่าแต่เพาะเมล็ดที่ไม่สูญสลายในทุกคน
2. นามของความโกรธใหญ่มาก ละทิ้งสิ่งนั้นและกลับมาน่ารักมากๆ ทำงานรับใช้ด้วยความรัก ให้ความนับถือกับผู้อื่นสามารถรับใช้ได้ดี

พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของท่านเอง ผู้ที่แก่งไถในชิงช้าของความสุขอย่างสม่ำเสมอด้วยความยิ่งใหญ่แห่งสัจจะ การยกย่องของลูกๆ ผู้ที่เป็นตัวของท่านเองแห่งสัจจะคือ: เมื่อมีสัจจะ ดวงวิญญาณจะร้ายรำ เรือของสัจจะอาจจะโคลงแต่ไม่สามารถจมได้ ไม่ว่าใครบางคนจะพยายามที่จะเขย่าลูกมากเพียงใดก็ตาม ด้วยความยิ่งใหญ่แห่งสัจจะของลูก ลูกจะแก่งไถในชิงช้าของความสุขมากขึ้น พวกเขาไม่ได้เขย่าลูก แต่แก่งไถลูกอยู่ในชิงช้า สิ่งนี้ไม่ใช่การเขย่า แต่เป็นการแก่งไถ และดังนั้นขอบคุณพวกเขาสำหรับการแก่งไถลูก เพราะว่าลูกกำลังแก่งไถอยู่กับพ่อ

คติพจน์: ให้แสงของพลังทั้งหมดอยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่มายาจะไม่สามารถเข้าใกล้ลูกได้

*** โอม ซานติ ***